Vnde alibi dicitur Adducet dn̄s
vrentē ventū de deſerto aſcēdentē
⁊ ſiccabit fōtes eius. Sꝫ duo iſti
venti ſūt ↄtrarij idō mouetᷣ maȇ
huiꝰ ſcli Qn̄ ei flat vētus auſtraƚ
facit aīam calidā vt ait ſalomon
Oī tpe veſtimēta ſint cādida ſiue
calida qꝛ auſtra ꝓflata. Jdeo ve
nit ↄtraiꝰ vētus ingratitudīs De
q̊ ait bernħ. Jngr̄titudo ē vētus ex
ſiccās oēm fontē grē Et ſic patꝫ
iciꝰ vētus. Alt̄rus vētus ē aq̄
lonais cū ille flat. timorē eterni
ſupplicij flat Vnde ait ꝓpħa ihē.
Ab aq̄lone pandetᷣ omne malū
Debꝫ eīn hō cogitare ꝙ luxurioſi
⁊ īmundi cremabūtur ſulphure
et pice ⁊ igne ⁊ frigiditate De q̊
ait in p̄s. Pluet ſup peccōres la-
queoꝝ ignis ⁊ ſulphur ſpūs pro
cellaꝝ ⁊c̄. Vn̄ pluit dn̄s ſup ſodo
mam ⁊ gomorrā ſulphur ⁊ ignē
Et h̄ cogitāte aīa ducitᷣ poſt hāc
vitā p v̄tutē caſtitatis et timoris
q̄ſi nauis velo et malo id ē maſt-
boum ad portū ſalutiꝰ Vn̄ ecc̄. dr
Frigidꝰ vētus aquilo flauit et cō
gelauit criſtallꝰ ab aquis Vētuꝰ
frigidus eſt ↄſideratio eterni ſuppli
cij. ⁊ tūc aq̄ luxurie fit criſtallus
caſtitatis Huiꝰ legimꝰ ſpūalē do
ctrinā in naturis rerū Qꝛ in mari
ſūt q̄dam piſces q̄ dicūtᷣ delphi
nes hij libēter audiūt vocē hoīm
dulcitē cantātium ⁊ ad flatū aq̄lo
nis ſe vertūt ſꝫ auſtro flante obtu
rant aureſ ⁊ ponūt ſe ad ꝓfundū
mais ne audiāt vƚ papiāt ventū

auſtralē q̄ eſt ↄtrariꝰ aquilonis.
Jta ſpūales mlt̄i ſūt in h̄ ſclo cum
flat vētus aquilois. i. adūſitates
vel infirmitates corpis vertūt ſe
ad vocē p̄dicatois ſicut delphini
ad ventū aquilonē ⁊ libēter tunc
audiūt quicq̄d eiꝰ ↄſulitᷣ ⁊ ꝓmit
tūt oīa bō facē ⁊ nunq̄ȝ ampliuꝰ
peccaē. De q̄bus dt yſa. Dn̄e in
anguſtia q̄rūt te Sꝫ auſtro flāte
hoc eſt cū fuerint ſani et diuites
quātumcūqꝫ vocātur ad peniten
tiam et ad bonam operacōem fa
ciunt ſic delphini obturātes au-
res ſuas ⁊ ponunt ſe ad ꝓfundū
maris huius ſecli ⁊ corda ſua. ꝙ
nec deum nec propriā ſalutē nec
ꝓximi ncc̄itatē ↄgnoſcūt. Sed ſi
dn̄s tāgit eoꝝ manu ſua tūc ſtati
deū ↄgnoſcūt vtꝫ in daniele Na
buchodonoſor rex noluit in pro
ſperitate et in diuicijs et in ſani-
tate ſui corpis deum cognoſcē et
glabatur de ſua potētia quaſi eſſꝫ
deꝰ. et ideo eductus ē in heremū
vbi ſeptē mēſibꝫ comedit fenum
ſic bos et tūc eleuauit oculos ad
celum ⁊ dixit Modo ↄgnoſco ꝙ
deus eſt in celo omnipotēs et nō
eſt alius p̄ter eum. Et ideo addi
dit. Benedico deum viuētem in
in ſecula ſeculoꝝ ⁊ glorificabo eū
Jta accidit multis qui deum non
ↄgnoſcūt in ſuiꝰ delicijs ⁊ vicijs.
ſed cum dn̄s eos tangit dicunt.
Domine dn̄e.

Dominica ſecūda.

Sermo. xi.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Omine nõne bonũ ſemẽ
ſemiaſti in agro tuo: vñ
ergo habꝫ zizamã Mat.
xiij. Nõ ꝙ vnuſquiſqꝫ bonꝰ agri
cola non libent̃ pmittit agrũ ſuũ
ſine ſeine et ſine frcũ cũ tps fueit
ſeminãdi Nã ſemiat agrũ ſuum
ſm qđ ager diſpoſitꝰ ẽ ⁊ aptus.
q̃a in vnã ptẽ agri ſui ſemiat tri-
ticũ. in alta pte ordeũ: in tcia aue
nã. Vñ dđ. Semiauerũt agros.
plãtauerũt vineas. ⁊ fecerũt fru
ctũ natiitatis. i. meſſis Jta ſpũalit̃
xp̃c noluit agrũ ſuũ. i. ſcãm eccãꝫ
pmittẽ ſine ſemie v̓tutũ Nam in
vnã ptẽ ſeminauit ſemẽ caritatis
in aliã ſemẽ pietatis. in aliã ſemẽ
caſtitatiſ in aliã ſemẽ miſeicordie
Vnde ait in euãgelio Joh. Dixit
ilꝰs diſcipulꝭ ſuis Diſcite a me qꝛ
mitis ſũ ⁊ humilꝭ corde. Hoc eſt
p̄ceptũ meũ vt diligatis iuicẽ ſicẽ
dilexi vos Sꝫ dyabolus inimicꝰ
hũani gñis ſupſemiat zizamã: vi
delicꝫ iuidiã ɔtra caritatẽ. ɔtra caſ
titatẽ luxuriã. ɔtra pietatẽ auari
ciam. cõtra humilitatẽ ſupbiam
Et de hoc legitur euãgeliũ

Jmile eſt regnũ celorũ. i. pñs.
eccĩa hoĩ. i. xp̃o: q̃ dꝰs ⁊ hõ eſt pro
nobꝰ incarnatꝰ q̃ ſeminauit bonũ
ſemẽ. i. v̓tutẽ in agro ſuo videlicꝫ
eccĩa Cũ autẽ dormirẽt hoĩes in
ſũmo pigricie: venit inimicꝰ hõ. i.
dyabolus et ſupſeminauit ziza-
niam in medio tritici id eſt v̓tutũ
Cũ aũt creuiſſent herbe virtutũ
et fructũ facere debuerãt eleĩs et
iuſtis tunc apparuerũt et zizania
id eſt mala opa in ſcã eccĩa quia
ſtatĩ ſurrexerũt hẽticĩ. raptoẽs et
malefici in ſcã eccĩa. Accedentes
ſerui pñſfamiliaſ idẽ angeli dixe
rũt ei Dñe: nõne bonũ ſemẽ ſemi
naſti in agro tuo: vñ ergo habet
zizaniã. i. vnde venit tãta malicia
in tuã ſcãm eccĩaꝫ: q̃ iam eſt mag̃
qualꝭ vnq̃ꝫ fuit ab initio Reſpon
dit dñs dicẽs Jnimicꝰ hõ hoc fe
cit. i. p ĩſpirationẽ dyaboli Serui
vero dixerunt. Dñe ſi vis colligi
mus ea id eſt extirpemꝰ oẽs ma
leficos raptores latrones. luxu-
rioſos de tua ſcã eccĩa Et ait: nõ.
Ne forte colligatis extirpando
zizaniam id eſt malos eradicetis.
quia multi ſunt peccatoẽs quos
volo fouere vſqꝫ ad mortẽ: ſi vel
lent cõuerti. quia nolo mortẽ pec
catoris Dimitte ergo creſcere id
eſt viuere tam bonos q̃m malos
vſqꝫ ad meſſem ideſt vſqꝫ ad diẽ
iudicij Et tunc dicã meſſoribus
meis id eſt angelis. Colligite cũ
tuba iudicij ad iudicium omnes
malos ⁊ alligate faſciculos in cõ
gregacõeꝫ ad ɔburendũ in igne
eterno Triticũ id eſt bonos con
gregate in horreũ meũ id eſt in
vitam eternã. et hoc eſt preſens
euãgeliũ Notandũ vero ꝙ p
agrum ſignificari poteſt quilibꝫ
homo in ſancta eccĩa ⁊ ſicẽ agrico
la q̃ſqꝫ facit circa agrũ ſuum vt
fructum faciat Jta q̃libet homo
circa corpus et cor ſuũ facẽ debꝫ

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Quatuor em̃ debet facẽ· Primo agricola arat ſuũ agrũ. ſcḋo fimum appoĩt· tercio irrigat· q̃rto ſemiat P̃mo dico q̄ vnuſquiſqȝ homo debet cor et corpus ſuũ arare cũ aratro ↄfeſſiois Sic em̃ aratrũ vertit agrum qḋ inferius eſt ſupius. Ita ↄfitẽs debet vertẽ oĩa q̃ ſcit in corde ⁊ reuelaẽ exti⁹ ſuo ↄfeſſori· ſic ferrũ in aratro ſcĩdit agrum ita cõtritio pro pccĩs debȝ ſcĩdẽ cor peccõris vt ait propheta iohel Scindite corda vrã et non veſtimenta veſtra ait dñs omnipotẽs· Huius legimus figuram in gene· Q᷑ patriarcha iacob venit in terrã orietalẽ ⁊ vidit aratores et iuxta eos in agro puteũ q̃ fuit obſtrictus lapide mḡno et tres reges accubabãt iuxta eũ et amouebat iacob lapidem de puteo ⁊ venit pulchra puella dans ſibi ydriam· Dixitqȝ ei· Bibe dñe Et bibit de manu puelle Ita ſpũalĩt p iacob nota pctõrem q̃ ſupplantat p penitentiã oĩa vicia ⁊ vẽit in agrũ penitẽtie vt iueniat fontẽ miſeicordie· i· xp̃m q̃ ait in canticis Ego ſum pute⁹ aquarũ viuẽtium Sȝ obſtructus erat iſte fons miſeicordie p lapidẽ pccõꝝ quẽ amouet pccõr qñ pctã ↄfitet᷑ ⁊ tunc vẽit puella pulchra· i· grã diuina quã petit peccator dicens. Da mihi bibẽ de fonte miſericordie quẽ inueni in agro penitẽtie Et ait illa Bibe dñe de grã diuina q̃ntũ volueris Et iuxta hũc fontẽ accubabãt peccatores penitẽtes et pfecti Ergo p̃mo debem⁹ arare corpus et cor nr̃m p aratrum cõfeſſionis et ↄtricõnis· et ſic iuenimus fontẽ miſeicordie Et ſic patet p̃mũ· Secũdo dico q̄ debemus agrũ nr̃i corporis et cordis ipinguare p fimum id eſt memoriam mortis vt fructũ faciat· Vñ eccleſiaſtici. Memorare nouiſſima tua et ieternum nõ peccabis Quid em̃ erit homo poſt mortẽ Certe fimus et cinis et fauilla et lutum· Vnde iob· Cõparatus ſum luto et fauille ⁊ cineri· Et iſta debet homo ſemp habere in mente Vnde ait iheronim⁹ Facile contẽnit omnia q̃ ſe ſemp cogitat moriturũ· Vnde legit᷑ in geſtis romanorum. Q᷑ quidã magnus princeps cogitãs de morte pãnum vilem lineum in q̃ eẽt ſepeliendus erexit tanq̃m vexillũ et fecit ante ſe ferri p oẽs ciuitates ſui regni et voce p̃conis clamai· Cum eẽm rex vndecũ regnoꝝ hoc ſolum habeo pro gloria mea et pro diuicijs afferam mecũ ad terram pannum iſtum viliſſimũ ⁊ ſic pro memoria mortis multa bona fecit· Sic nos ſemper debem⁹ cogitaẽ quia mors non tardat. Cogitet hõ de morte p̃deceſſoꝝ noſtroꝝ· Vbi ſunt gigãtes vbi ſũt fortes vbi abſolon pulcherrimus· vbi dauid audẽtiſſim⁹. vbi ſalomon ſapiẽtiſſim⁹. vbi ſampſon fortiſſim⁹ Hij oẽs trãſierũt ⁊ in terrã

reuerſi ſunt Et ſic patet ſcđm
Tercio debemus agrū cordis
nr̄i lacrimis irrigare q̄a ager nō
portat fructū ſuū ſine aq̄ Vn̄ pſ.
Aīa mea ſic t̄ra ſine aq̄ Huiꝰ le-
gimus figurā in libro iudicū. Qꝛ
caleph in t̄ra ꝑmiſſionis dedit fi
liam ſuā cuidā viro in mr̄imoniū
⁊ dedit ei ꝓ dote terrā īfructuoſa
⁊ ſterilē q̄ iuit ad prēm ſuū dicēs
Pr̄ mi dediſti m̄ ꝓ dote terrā ſtei
lem da mihi agrū irriguū. Qui
exaudiuit preces filie ſue ⁊ dedit
ei agrum irriguū inferiꝰ et ſupe-
rius Inferius a fontibus ⁊ ſupe
rius a pluuijs. et fc̄i ſunt diuites
in agris iſtis. Ita ſpūal̄r hō ha
bens cor abſq̄ lacimis ꝑ pcc̄is et
durū corpus plenum delicijs va
dat aīa ad xp̄m in ſecretū locum
orans et dicat. O dn̄e dediſti aīe
mee agrū ſterilē nullū vult facē
fructū bonorū operum nec vnq̄
emittē lacrimas pro pcc̄is et tūc
deꝰ exaudiet illū ⁊ dabit ſibi irri
guam terrā īferiꝰ .i. grām in pn̄ti.
et irriguam ſupius. i. gl̄iam in fu
turo. Et ſic ptꝫ t̄ciū Q̄rto debꝫ
hō facē vt bonꝰ agricola. videlicꝫ
agrū ſuū ſemiare de ſeminibꝰ bn̄
dictionū. Vn̄ apl̄s. Qui ſeminat
in bn̄dictōibꝰ de bn̄dictōibꝰ ⁊ me
tet. ⁊ q̄ ſemiat de ſemīe corpis vi
delicꝫ delc̄ationes ⁊ deſideria cor-
pōis. metet corruptionē. ⁊ ſi ſemi
nat parū parū metet. Sꝫ ſi ſemi
nat de bn̄dictōnibꝰ v̄tutū. tūc ait
dn̄s ad eū ſic legimꝰ in figura de

p̄t̄riarcha yſaac q̄ habuit duoꝝ fi
lios quibꝰ ip̄e dedit bn̄dictōez. ad
p̄m ait videlꝫ ad iacob Ecce odor
filij mei ſicꝰ odor agri pleni cui bn̄
dixit dn̄s q̄ ſtat cū floribꝰ ornatꝰ
Ad ſecundū videlicꝫ eſau ait In
rore celi ⁊ in pinguedine t̄re erit
benedictio tua Itē pr̄ celeſtis hꝫ
duos filioꝝ quibꝰ benedicet ſcꝫ in
nocētes. Ad illos ait. Ecce odor
filij id eſt fama ⁊ vita filij mei ſicꝰ
agri pleni Ad penitētes In rore
celi ⁊ in pinguedine terre erit be
nedictio tua. i. grām ſpiritꝰ ſancti
dabo tibi in remiſſionē oīm pcc̄o
rum Quinto debet agrum cor
dis ſui metere id eſt fructū inde
colligē: quia qui arat corpus ſuū
videlicet p ꝯfeſſionē ⁊ paſcuat p
mortis meditacōez ⁊ irrigat p la
crimarū effuſionē. ⁊ ſemiat p ele
moſinarū largicōnem: ille metet
poſt hanc vitā p p̄mij receptio-
nem: vt patꝫ in euāgelio math.
Simile eſt regnū celoꝝ theſauro
abſcōdito in agro. Quis eſt iſte
theſaurus niſi vita eterna? Ubi
eſt theſaurus electorū. Qui iſtū
bene cōſiderat in agro huiꝰ cor-
poris vendit omnia que habet ⁊
emit eam. Unde gregoriꝰ. Si be
ne cōſideremꝰ que et quāta ſunt
que nobis promittūtur in celis
vileſcunt omnia que habētur in
terris. Et ſic patet ⁊c̄.

Dominica in. lxx.
Sermo. xij.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf